

În emisfera nordică a toamnei

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Un stol de gânduri sure migrează spre tărâmul
Tăcerilor ce-mbracă aleea cu castani,
O pojghiță de aur pavează caldarâmul
Cu nostalgia toamnei și-a sutelor de ani.

Îngenunchez la margini de timp cerând iertare,
Arzând pe rugul toamnei neliniștea de ieri,
Se face adevărul un semn de întrebare
Ce îmi străpunge coasta. În alte primăveri

Aș fi mizat pe-o floare, dar alba-i puritate
Mă-nvață că păcatul e un blestem plăcut,
Îmi înflorește mâna cersind eternitate
Și vreau să-mpart cu tine secunda ce-a trecut.

- E soarele-n vacanță, iubito, și îmi pare
Că toamna-i o poveste cu ochi de chihlimbar,
Metafore de aur își caută cărare
Prin timpuri viitoare. Serbăm un centenar

De când pe-o bancă albă, în edenul iubirii,
Ne-am așezat și mărul din mâna ta l-am luat,
Aș fi-ncercat deliciul și gustul fericirii,
Dar câtă inocență se-ascunde-ntr-un păcat?

Tu ai mizat pe-o floare, atentă la detalii,
Și-a fost câștigătoare, de-aceea te-am găsit
Acolo unde toamna pășeste prin vitralii
Să îți așeze-n palme un strop de infinit.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș